

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 6

Fylke:

Sør-Trøndelag

Tilleggsspørsmål nr.

Herad:

Reinsdal

Emne: Musikkinstrument

Bygdelag:

Oppskr. av:

Gard:

(adresse):

G.nr.

Br.nr.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

Balk A I

- SVAR
- a) ja. b) Salmodikon, felle, klarinett, horn, orgel, piano, gitar, gitar. I gamle dagar - medan det var seierbrukt - også lūr, nevelūr og lutūr.
- c) På salmodikon: Skru, streng, spelhest, labrettje og ein knapp til å feste strengen i på andre enden.
- Klarinett: Munnstykke med tung, klaffor, kåpa.
- Horn: Munnstykke, ventiler, bøjler og kåpe.
- Orgel og piano som vanleg.
- Gitar og gitar: Strengs og skruer som vanleg.
- Mandolin har også vore i bruk i seinare tid.
- Felle: Knapp til å halde strengholden, spelhest, strengs, gripbrett, fire skruer, botuffjøl, påffjøl, ein pinne inni fella så omlag under eller i nærleiken av spelhesten.
- Til salmodikon og felle høyrde sjølvsagt "boggå" som vanleg med skriving for å stramme eller slakke.
- Til salmodikon høyrde og låse labellar for dei ymse skalaer og toneartar.
- Salmodikon, felle og klarinett har vore i bruk frå gammal tid. Dei andre i sidste halvårhundre-året eller noko lengre.
- Salmodikon er gått av bruk. Felle og orgel istaden.

II

II

III

Som regel innkjøpt, men det skal finnest felor som er heimelaga. Eg veit om ei fele som skal vera laga av ein mann på Skogstad, Nymund, men er død for to-tre maansaldrar sia.

Eg har også set ei fele med innlagt elfenbein på gripbrutt og strenghalvor. Men kor den finst no, veit eg ikkje, derom ho ikkje er på Skogstad.

Ingen serleg felemakarar her omkring som var noko utspurd.

III

Salmodikon. 80-100 cm lang, 12-14 cm breid og 4-6 cm høg. Nokre av desse var noko større og vart brukte for å spela understemmet på. Dei hadde musikkloy med 4-6 lagstemer og laga eit slag orkester på denne måten. Salmodikon hadde alltid berre ein streng.

Fela. Lengda på desse iynsa og noko frå vanleg leugd til mindre for bruk av mindreårige. Dei hadde alltid 4 strengs og var ellest utløyrt som ovanfor nemnd.

Klarnett var anten b- eller es og hadde iynse antall hol og klapper.

V

Fele og salmodikon helst av vanleg furu eller grauffjålet av heimleg gjyke.

VI

Om det ikkje har vore nokon serleg instrumentakar her i bygda, kan eg ikkje gjera nennare greie for dette.

VII

a) På salmodikon og fele helst lærnstrengs, men kvinten på fele ~~var~~ var også ein stålkvint, serleg seinare når strengene vart kjøpt.

b) I gamle dagar laga dei nok strengene sjølve, men etter det eg kan minnest, vart dei alltid

c) kjøpt.
Kan eg ikkje svare på.

III

VIII
IX

Nei, ikkje det eg veit,
 Salmodikoren må stå på eit bord, ein pult eller lik-
 nande, drog så bogen med høgre handa (ein
 malle ora i høvetag avstand frå spelkesken og var
 hallet i paffjola.), fingra med vinstre handa.
 Det künde og vera eit stativ til å setja seffer-
 boka på - ein brukte aldri notar den gongen.
 Fela la dei under haka (seinare brukte dei og
 hakebrett) skaut med høgre handa og fingra
 med vinstre. Same gonger stødde dei fela
 berre til brystet. Den vart verley brukta til
 fest til dans i brútaup og dansarlag m.v.
 Salmodikoren berre til song, ~~og~~

X
XI
XII
XIII

Klarinetten vart brukta til dans likeins
 som fela. I brútaup og same tider ellest og
 var det både fela og klarinett saman.
 Nei, dette er ukjent for meg.
 Som fyrr nemnd künde gripbrukt og skringholt
 på fela vera innlagt med elfenbein eller amma.
 Nei, dette er også ukjent.
 Andreas Eggan på fela. Er død for 30-40 år sea.
 I 1896 var eg saman med hane i brútaup, og det
 var ^{det} 443de brútaupet han spela i.
 Johan Ringvold - Brø - Spelmannsjohan
 var flink til å spela klarinett. Disse to var
 ofte saman i brútaup og festar. Dei var også på
 Rørosmarknaden og spela, laigde ein dansarsal
 og tok inngangspengar av publikum.
 Ringvold og Spelmannsjohan skulde på rørosferd, vart
 han skremd av „nåljos”. St bluss ild, på to staurar.
 Då smidde han og gjekk heim.
 Andre spelemenn som lever no: Arnulf Hegstad,
 brødrene Nyrjan, Peret Hegvold, Oav Linderemo m.fl.

Instrument

- I
- II
- III
- IV
- V
- VI
- VII
- VIII
- IX

Vanleg fele, også kalla fealfele eller feyikfele
Hardingfele ikkje i bruk på desse kantar.

Ukjend.

Ukjend.

Ukjend.

Ukjend

Sjå kva fyro er sagt om salmodikon.

Ukjend

Sjebartlæs var av og til brukta den tid her var
selvbrukt. Dette er no fullt gått av bruk.

Den siste selver faust kauskje for 60-70-80 ørka.

a) Så vidt eg har høyrð, faust det slite, utan at
eg kan gjera nærare greie for det.

b) Truleg nok og då festa med lime.

c) Nei.

d) Nei.

e) Nei.

X

a) Buktshorn har vore kjend. Praga av eit nokk
krokutt var- eller buktshorn. Blåseopninga
var dekt med ei tynn beflis, kauskje heldt av
eine, og sværa fast med tråd eller med tyim hysing.
Det galdt om å få høveleg opning for at lyden
skulde verba klar og rein.

b) Fingervhola var oftast 4 i talet, men kunde og
vera 3 eller 5. Ved ymse fingeresetting kunde
ein variere tonen (tonarum).

Ingen.

XI

XII

Siljefløyte laga og lagar iingarne om
væren, når selja løypt (d.e. sleppes bortem)

kin lagar også av rogn, alder o. fl. bruktas.

Skjærer til anunnstykke og hakk oppå. Bløt-
ket stavn, skjete over på stykket så lang iimpå
ein vil ha pipa lang eller stutt, kantar så

V

på borken til den lændes, bruktet den av og skjører munnstykktet av eller å ha laga ein opning på oversida, smeltes munnstykktet og kjippene inni borken. Ein kan variere lyden ved å trekke kjippene ut eller skjiva ha inn.

XIII

Ukjend.

XIV

Munnspel har ungarnne same lides og spelas iynse songar og slaktar. Ein kan sterke eller veikje lyden med å leggja handa allmed.

XV

Ukjend.

XVI

Noko kjend, men mindre brukta anna enn i musikk-korps.

XVII

Kei. Ein kunde ha eit grassblad, noko breidt strykkja det millom bae tommelfingern og blase. Det var nærmast ein skremelyd, og ein maekte ikkje opp til "styggevær".

Guttungarne bles i neven, og dei some var sers flinke, kunde få til einfelde tonar.

Byinstrument

1) I 1880-90 åra vart det nokso vanlig å skipa hornmusikklag i bygdene. Det var i forstinga ein sekstett eller oktett med berre masinginstrument. Linnore nis korps set vart utvida eller mindre bymessige forhold, kom klarinett, fløyte og tromme, stor tromme og lill tromme.

I strykekorkestre kom både bratsch, cello og kontrabass med. Lites, gitar, lut og mandolin kom også i bruk til bruk ved song.

Trekkepet brukas dei no for det mest til dans. Positiv var det omreisande vandringsmenn som brukta. Dei hadde stundom ei apokalt med til gjera kunnster og kjege pengar.

2) Spinett, klaver, orgel og piano faast helst hos dei "Kondisjonerte".

3) Delvis ja, men dei gamle slottene heldt seg jarnsides.

Gå under pkt. XVIII. Allst er det andre ukjend.

Ukjend her og for meg.

Balk C.

Balk D.

3356

